

A Fővárosi Ítéletábra a dr. Szilágyi Anna Ügyvédi Iroda(...) által képviselt.... felperesnek a Siegler Ügyvédi Iroda ... és a Dr. Nanyista László Ügyvédi Iroda ... által képviselt ... alperes ellen társasági határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. október 21-én kelt 38.G.44.659/2013/22. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja, a perköltség tekintetében részben megváltoztatja és az elsőfokú perköltség összegét 1.000.000 (egymillió) forint + Áfa összegre leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 500.000 (ötszázezer) forint + ÁFA összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint alperes - korábban ...- 1994. december 12-én alakult, nyilvántartásba vételre került ...cégjegyzékszám alatt.

Az alperesi társaságnak öt természetes személy tagja van, köztük felperes, aki 22,57%-os mértékű üzletrésszel, a leadható összes 1200 szavazatból 270 szavazattal rendelkezik a 2013. október 30-i társasági szerződés szerint. Az üzletrész 27.080.000 forint értékű. A társaság a 2013. október 8-i 2/2013. számú érvényes határozatával a társaság akkori ügyvezetőjétügyvezetői pozíciójából felmentette és a 3. számú határozattal új ügyvezetőként ... nevezte ki határozatlan időre.

Az új ügyvezető 2013. október 15-én rendkívüli taggyűlést hívott össze a társaság székhelyére, 2013. október 30. napjára. A taggyűlésre szóló meghívó szerint az 1. napirendi pont a társaság pénzügyi helyzetének kezelésére vonatkozó döntés meghozatala volt, a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 143.§ (2) bekezdés a) és b) pontjára tekintettel. A meghívó utalt ... korábbi ügyvezető 2013. október 2-án kelt levelére, az abban lévő információkra, s arra, „a társaság saját tőkéje - veszteség folytán - a törzstőke felére csökkent, a társaságot fizetéseképtelenség fenyegeti, ezért a tagoknak határozniuk kell, különösen pótbefizetés előírásáról, a társasági szerződés ilyen irányú módosítását követően vagy a törzstőke más módon való biztosításáról, illetve a törzstőke leszállításáról, mindezek hiányában a társaságnak más társasággá történő átalakulásáról, illetve jogutód nélküli megszüntetéséről, azzal, hogy a határozatokat legkésőbb három hónapon belül végre kell hajtani”.

A taggyűlést szabályszerűen hívták össze, azon a felperest ... ügyvéd képviselte. A taggyűlésen részletesen megtárgyalásra kerültek az elméleti megoldások a pénzügyi helyzet rendezésére. A tagok 677 „igen” 0 „nem” szavazat és 510 „tartózkodás” mellett meghozták a 2/2013. (2013.10.30.) számú határozatot, amely a következő volt: „a társaság tagjai ezennel úgy határoznak, hogy a társaság jegyzett tőkéjét 293.000.000 forint összeggel megemelik, amelyet pénzbeli

hozzájárulásként kell rendelkezésre bocsátani. A tagok úgy határoznak, hogy amennyiben valamely tag nem gyakorolja a tőkeemelésben való részvételre vonatkozó elsőbbségi jogát, a tagok nem fognak a tőkeemelésben való részvételre harmadik személyeket kijelölni. kifejezetten kijelentik, hogy a tőkeemelésben az üzletrészüknak megfelelő nagyságú üzletrészek jegyzésével részt vesznek. Így ...150.470.000 forint, míg ...14.940.000 forint értékű üzletrészt jegyez, amelyek együttesen a teljes tőkeemelés 51,6%-át teszik ki. ... és ... együttesen 165.410.000 forint összeggel vesznek részt a tőkeemelésben. ... tagok számára a határozat meghozatalától számított 15 nap áll nyitva arra, hogy a tőkeemelésben részt vegyenek. A tagok a jelen határozat keltétől számított 25 nap alatt kötelesek a rájuk eső üzletrészre vonatkozó összeget a társaság bankszámlájára való átutalással megfizetni."

A tőkeemelésre a taggyűlési határozat szerint került sor, a tartózkodó tagok elsőbbségi jogukkal nem éltek, a tőkeemelésben nem kívántak részt venni. A társaság 2013. december 2-án újabb taggyűlést tartott, a tőkeemelésben részt venni kívánó két tag által jegyzett 165.410.000 forinttal emelkedett a társaság törzstőkéje, a taggyűlési határozat alapján a társaság a változásbejegyzési kérelmet benyújtotta, a változás a cégjegyzékbe bejegyzésre került.

Felperes 2013. november 29-én benyújtott kereseti kérelmében a 2013. október 30-án hozott 2/2013. számú taggyűlési határozat felülvizsgálatát, annak hatályon kívül helyezését kérte a Gt. 46.§ (2) bekezdése alapján. Előadta, alperes évek óta veszteséges, a 2010. évre elkészített beszámoló szerint a társaság saját tőkéje nem érte el a jegyzett tőke felét, a 2011. évre elkészített beszámoló szerint a saját tőke a jegyzett tőke minimuma alá csökkent és a 2012. évre vonatkozó beszámoló szerint pedig a saját tőke a tőkeminimum alatt maradt. A 2012. évről készült beszámolót a tagok 2013. május 23-án fogadták el, azonban a Gt. 51.§ (1) bekezdése szerinti három hónapos határidőn belül, 2013. augusztus 23-ig a saját tőke biztosításáról nem gondoskodtak, határozat ezalatt nem született, a 2/2013. számú határozat törvényesen nem lett volna meghozható. A 2013. szeptember 30-i közbenső mérleg szerint sem állt helyre a tőkehelyzet, a Gt. 114.§ (1) bekezdésében előírt tőkeminimumot a társaság saját tőkéje nem érte el. A társaság kapcsán a Gt. 143.§ (2) bekezdés a) és b) pontjaiban írt tőkevesztés helyzete is fennáll, a perbeli taggyűlésen kizárólag a társaság más gazdasági társasággá való átalakulásáról vagy jogutód nélküli megszűnéséről lehetett volna határozni. A fizetéseképtelenség veszélye sem hárult el. A határozat a Ptk. 4.§-ába is ütközik, a 2013. szeptember 30-ai közbenső mérleg valós helyzetet nem mutatott, az ügyvezető és a többségi tulajdonos a többi tagot megtévesztette. Ha a valós helyzetet a felperes ismerte volna, maga is megszavazta volna a tőkeemelést és abban részt vett volna, a közbenső mérleg szerint azonban a társaság fizetéseképtelen volt.

Alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozva arra, hogy a Gt. 51.§ (1) bekezdése szerint meghozni elmulasztott határozat miatt pernek nincs helye és a Gt. 143.§ (2) bekezdés a) pontja és (3) bekezdése alapján sem. A tőkekövetelmények vizsgálata csak a Gt. 336/F.§-ával összhangban történhet meg. Utalt a felperes érdekeltségébe is tartozó ... és az alperes közti kölcsönszerződések felmondására, lejárttá tételére, arra, a tőkekövetelményeknek alperes megfelelt. A 2012. évi beszámoló pedig nem került elfogadásra. A felperes korábbi társasági határozatokat nem támadott.

A felperes és alperes is megbízási szerződés alapján kérte perköltsége megállapítását, a felperes perköltség igényét a megbízási szerződés és számlák alapján 2.866.932 forint, alperes 13.285.786 forint + áfa összegben jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság a 2014. október 21-én kelt 38.G.44.659/2013/22. számú ítéletével a Gt. 45.§ (1), (3), (4) bekezdése és 51.§-a felhívásával a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 6.500.000 forint + áfa perköltséget.

A határozat indokolása szerint alperes valóban több éve veszteséges, a saját tőke nem érte el a jegyzett tőke felét, illetve egyes években a cégformára kötelezően előírt tőkeminimumot sem. A társaságnak így határoznia kellett volna az átalakulásról vagy a jogutód nélküli megszűnéséről, azonban ez nem történt meg. Ebből azonban nem következik az, hogy az erre vonatkozó határozat meghozatala elmulasztása ellenére a társaság egyéb, akár a perben támadott tartalmú taggyűlési határozatot ne hozhatott volna. Törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezhetett volna a felperes a társasággal szemben, a 2006. évi V. törvény (Ctv.) 74.§ (1) bekezdés b) pontja értelmében a bíróság így a támadott határozatot vizsgálta felperes tényállításai alapján. Felperesnek a Gt. 51.§ (1) bekezdésére történő hivatkozása azonban a keresetet nem alapozta meg, nem kellett vizsgálni a per keretei között a Gt. 336/F.§-a alkalmazhatóságát.

A Gt. 143.§ (2) és (3) bekezdése felhívása után az elsőfokú bíróság utalt arra, ha az ügyvezető nem hívott össze taggyűlést, ez is kizárólag törvényességi felügyeleti eljárás keretében kényszeríthető ki. A tagok, így felperes is betekinthez a társaság üzleti könyveibe, irataiba és jogosult az általa fontosnak tartott napirendi pont megtárgyalását kérni. Nem hivatkozhat arra, hogy nem volt információja, így a Ptk. 4.§-ára sem. A meghozott határozat a Gt. 51.§, illetve 143.§-ába nem ütközött, az sem indok a határozat hatályon kívül helyezésére, hogy felperes veszteséges társaságnak nem kívánt tagja lenni, illetve nem kívánt részt venni a törzstőke emelésben, így szavazati joga csökkent.

A kereset elutasítása mellett a Pp. 78.§-a felhívásával az elsőfokú bíróság alperes perköltségét a per tárgyához, jogi megítéléséhez és az alperes által megjelölthöz, kimutatotthoz képest mérsékelt összegben határozta meg.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, elsődlegesen annak megváltoztatását kérte a kereseti kérelmének történő helyt adás mellett, valamint a perköltségek viselésére alperest kötelezni az általa csatolt megbízási szerződés alapján, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára, a perköltsége megállapítását a megbízási szerződés szerint. Harmadlagosan - ha az elsőfokú ítélet megváltoztatására, illetve hatályon kívül helyezésére nem kerül sor - alperest megillető perköltség összegének megváltoztatását, s annak 38.100 forint összegben történő megállapítását kérte, azzal, hogy ez magában foglalja az általános forgalmi adót.

Fellebbezése indokolásában a kereseti kérelmében leírtak szerint előadta, a perbeli taggyűlés kizárólag a társaság más gazdasági társasággá való átalakulásáról vagy a jogutód nélküli megszűnés elhatározásáról rendelkezhetett volna, a veszteség, tőkehiány, fizetéseképtelenség folytán. A tőkerendezésre vonatkozó határidő letelt. Utalt a Gt. 9.§-ára és a Ptk. 4.§-ára, s arra, a 2013. október 30-ai taggyűlésen átadott évközi mérleggel az ügyvezető a tagokat megtévesztette. Alperesi ellenkérelem és az ítélet ismertetése után előadta, az elsőfokú ítélet megalapozatlan, a tényállással ellentétes, okszerűtlen következtetéseket vont le. A Gt. 45.§-a közvetlen szankciót is tartalmaz arra az esetre, ha a társaság nem egyszerűen elmulasztja határozat hozatalát, hanem a tőkerendezés szabályaival ellentétesen, tiltott tartalmú határozatot hoz. Jogszabálysértő a perbeli határozat, a törvényességi felügyeleti eljárás kizárt a Ctv. 74.§ (3) bekezdése szerint. A tőkepótlásra nyitva álló határidő után meghozott tőkerendezés, tőkeemelés tartalmazó határozat jogszabályba ütközik. Ezzel kapcsolatban eseti döntésre hivatkozott. A tőkepótlás szükségessége valóban megállapítható volt, a határidő lejártát követően meghozott, támadott határozat jogszabálysértő, az ütközik a Ptk. 4.§-ába is. Ismételten utalt ebben a körben a közbenső mérleg adataira, s arra, a tőkeemelés folytán a társaságban meglévő részesedése csökkent. Megtévesztése miatt döntött úgy, hogy a tőkeemelésben nem vesz részt. Az árfolyamveszteség kapcsán a társaság vagyoni helyzetével nem volt tisztában, de e körben az elsőfokú bíróság mellőzte a további bizonyítást. Ha az árfolyamveszteség mégis fennállna - bár azt felperes vitatja -, azt az új eljárás során lehetne vizsgálni. Bár gyakorolta a

felperes az iratbetekintési jogát, de a mérlegadatokat nem felelték meg a valóságnak, így félrevezették. Alappal bízhatott az ügyvezető jóhiszemű eljárásában.

A harmadlagos kérelem kapcsán utalt arra, a mérséklés ellenére rendkívül eltúlzott a perköltség, az a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-a szerint állapítandó meg, mert az alperes által csatolt megbízási szerződést alperes jogi képviselője nem az alperesi társasággal, hanem annak két tagjával kötötte, teljesítésigazolás sincs csatolva, így a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§-a nem alkalmazható. Az óradíj kapcsán a munkaórák számát is vizsgálni kellett volna, így az IM rendelet 3.§ (2), (6) bekezdése alkalmazandó.

Felperes az alperes fellebbezési ellenkérelmére észrevételeket tett, melyhez négy mellékletet csatolt. A fellebbezését fenntartva, elsődlegesen kérte az elsőfokú ítélet kereseti kérelmének megfelelő megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását a per újabb tárgyalására, szükség szerint bizonyítási eljárás lefolytatására, harmadlagosan a perköltség összegének megváltoztatását.

Előadta, a fellebbezési ellenkérelem megalapozatlan, téves azon megállapítás, hogy a per tárgyában kizárólag törvényességi felügyeleti eljárásnak van helye. Alperes kizárólag átalakulásáról vagy jogutód nélküli megszűnéséről határozhatott volna, tőkepótlást nem rendelhetett el. Az első fokon eljáró bíróság a tőkepótlás szükségességét megállapította, a törvényi határidőt követően meghozott 2/2013. számú határozat jogszabálysértő és érvénytelen, az az átalakulás vagy a jogutód nélküli megszűnésről szóló határozat helyett született. A perbeli határozat bírósági felülvizsgálata indokolt, így törvényességi felügyeleti eljárásnak nincs helye. Alperes által a jogirodalomból felhozott példák nem relevánsak, azok arra az esetre vonatkoznak, ha a társaság kötelezettségszegését a cégbíróság észleli és hivatalból kezdeményez törvényességi felügyeleti eljárást. Alperes a Gt. 336/F.§-a kapcsán fellebbezési ellenkérelmében téves alapvetésből indult ki, a Gt. 336/F.§ alkalmazhatósága kizárt. Ezen átmeneti szabály alapján csak akkor hagyható figyelmen kívül az árfolyamveszteség, amennyiben mind a 2011., mind a 2012. évben induló üzleti évről készített számviteli beszámolóban kimutatásra és törvény szerinti elszámolásra került. Ezek a feltételek nem teljesültek. Amennyiben ez a szabály alkalmazható lenne, akkor sem hagyhatóak figyelmen kívül a hitelezővédelmi, tőkemegfelelési követelmények. Alperes az árfolyamveszteség tényét, illetve figyelmen kívül hagyását a mérlegben nem mutatta ki, sem a 2011., sem a 2012. évi beszámolóból nem állapítható meg az árfolyamveszteség ténye és figyelmen kívül hagyása sem, a társaság könyvvizsgálója hívta fel a figyelmet a tőkepótlási kötelezettségre. Felperes alappal bízhatott a közzétett adatokban, illetve abban, hogy a 2013. október 30-i taggyűlésen megismert közbenső mérleg valós pénzügyi helyzetet tükröz. Amennyiben mégsem, úgy felperes tévedésbe ejtése valósulhatott meg, melynek célja az volt, hogy felperes a tőkeemelésben ne vegyen részt, így a megtévesztő tájékoztatásra tekintettel mellőzte a felperes a részvételt és ennek következtében a társaság vagyonában részesedése csökkent. Ezeket megerősíti a 2015. július 8-i taggyűlés jegyzőkönyve, a 2015. júniusi ingatlanértékelési szakvélemény, melyeket felperes mellékletként csatolt. Ugyancsak csatolta az ... Kft. - megbízása alapján készített - szakvéleményét, illetve az ...jelentését.

A perköltséggel kapcsolatos fellebbezése körében utalt arra, az alperes által csatolt iratok közt alperesi társaság által a jelen perbeli képviselőre kötött megállapodás, megbízási szerződés nincs, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§-a alkalmazásának nincs helye. A teljesítések igazolása nem történt meg, alperesi jogi képviselő nem a társasággal, hanem annak két tagjával kötötte a megbízási szerződést, az I. oldal első bekezdése szerint a többségi tagoknak a tervezett taggyűléseken történő képviselőre vonatkozóan jött létre a megállapodás, így a társaság perbeli képviselőre vonatkozó megbízásnak nem tekinthető. Kérte a perköltség fellebbezése szerinti megállapítását.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, s a felperes perköltségben marasztalását kérte. Hivatkozott arra, a kereset elutasítása helytálló volt, a felperesi igény elbírálása

törvényességi felügyeleti útra tartozik. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az alperesi társaság nem hozta meg a Gt. 51.§ (1) bekezdése szerinti tartalmú határozatot, már nem vizsgálta, hogy annak elmaradására jogszerűen került-e sor, vagy sem. A Gt. 51.§ (1) bekezdése és a Gt. 143.§ (2) bekezdése szerinti tökekövetelmények megvalósulását sem vizsgálta, s azt sem, hogy alperesi társaság a Gt. 336/F.§-át a valós tőkehelyzet meghatározásához jogszerűen alkalmazta-e. A perbeli határozatot alperesi társaság jogszerűen meghozhatta, ezt az elsőfokú bíróság megállapította, további körülmények vizsgálata szükségtelen volt. A felperesi fellebbezés alaptalan, a felperes félreértelmezte az elsőfokú ítéletet, irreleváns körülményekre hivatkozott, ilyen az is, hogy alperesi társaság évek óta veszteségesen működik-e vagy sem, teljesültek-e a Gt. 51.§ (1) bekezdése, illetve Gt. 143.§ (2) bekezdése szerinti tökekövetelmények, illetve hogy a társaságnak határoznia kellett volna-e az átalakulásáról vagy a jogutód nélküli megszűnéséről. Az elsőfokú bíróságnak nem kellett vizsgálnia a Gt. 336/F.§-a alkalmazhatóságát. Alperes mulasztása nem került rögzítésre, felperes ugyan mulasztásra hivatkozik, de az ítélet mindössze annyit tartalmaz, hogy alperesi társaság nem hozta meg a Gt. 51.§ (1) bekezdésének megfelelő tartalmú határozatot. A felperes helyesen emelte ki az ítélet azon releváns megállapításait, melyek a törvényességi felügyeleti eljárás szükségességére vonatkoznak. A jelen perben a Gt. 45.§-a szerinti bírósági felülvizsgálatnak nincs helye, nem meghozott határozat miatt nincs helye ilyen eljárásnak. A Gt. 51.§ egyébként jogvesztő határidőt nyilvánvalóan nem tartalmaz, a Gt. 143.§ (2) bekezdése a tőkepótlásról szóló határozat kapcsán egyáltalán nem tartalmaz határidőt, jogvesztés nem kerülhet szóba. Felperes szerint a perbeli határozat helyett alperesnek egy más tartalmú határozatot kellett volna meghoznia, az azonban a meghozott határozat jogellenességét nem jelenti, ha a társaság nem jogszerűen működik, akkor törvényességi felügyeleti eljárásnak van helye. A felperes által hivatkozott eseti döntés tényállása eltér a jelen perétől, másrészt a korábbi döntésben foglalt tényállás idején nem volt hatályos a Gt. 336/F.§-ában foglalt mentesítési lehetőség sem, így ha valóban fenn is állna felperes által állított tőkehiányos állapot - melyet alperes egyébként vitat - a kötelezően meghozandó határozat meghozatala elmulasztásából eredő működés esetén nem a perbeli határozat felülvizsgálata iránti pernek, hanem törvényességi felügyeleti eljárásnak lenne helye. Alperesi társaság tényszerűen megfelelt a Gt. 51.§, illetve Gt. 143.§-a szerinti tökekövetelményeknek, alkalmazandó a Gt. 336/F.§-a. Ebben a körben alperes fenntartotta az elsőfokú eljárásban előadottakat.

A tökekövetelmények számítása módszerének módosítására vonatkozó jogszabály ismertetése után alperes hivatkozott arra, a jogalkotó speciális mentesítést biztosított az alperesi társaságnak, a 2011., 2012. évben induló üzleti évről készített beszámolóban kimutatott külföldi pénzürtékre szóló kötelezettségeknek a számviteli törvény 60.§ (3) bekezdés a) pontja szerint elszámolt összevont árfolyamvesztesége 2014. május 31-ig figyelmen kívül hagyható volt. Ennek folytán alperes mind a 2011., mind a 2012. üzleti években a Gt. 51.§ és 143.§-ában írt tökekövetelményeknek, a Gt. 336/F.§ alkalmazása esetén megfelelt. Az árfolyamveszteség ténye, mértéke ténykérdés, a Gt. 336/F.§ alkalmazhatósága jogkérdés, így szakértői bizonyítás szükségtelen. Egyébként az árfolyamveszteségre vonatkozó számítást alperes elvégezte, azt felperes nem vitatta. A felperes perrendtartás szerinti bizonyítási indítványt nem tett, a Ptk. 4.§-ára sem hivatkozhatott. Alperes ebben a körben eseti döntéseket jelölt meg, utalva arra, a felperes elkésett a Ptk. 4.§-ára hivatkozással, de egyébként ez a hivatkozása alaptalan is. A semmisség Ptk. 200.§ (2) bekezdése szerinti, illetve általános szabályai nem alkalmazhatók, felperes a Ptk. 4.§-ába ütközés, illetve megtevesztés okán a perbeli határozat hatályon kívül helyezését nem kérheti. A felperes a megtevesztés kapcsán érdemi tényelőadást sem tett.

A perköltség további mérséklése sem indokolt, a pertárgy valós értékével a perköltségigény arányban áll, felperes törekvése az alperesi társaság ellehetetlenítésére irányult. Illetéklerovási, technikai okból „nem meghatározható” a pertárgyérték, ugyanakkor a ténylegesen kifejtett munka indokolja a további mérséklés mellőzését, a felperes maga is több milliós perköltségigényt jelentett

be. Alperesnek ebben a körben csatolt dokumentumaival kapcsolatos felperesi kifogások alaptalanok.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel a per főtárgya tekintetében alaptalan, egyebekben részben megalapozott.

A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 45.§ (1) bekezdése szerint a gazdasági társaság bármely tagja (részvényese) kérheti a társaság szervei által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatát arra hivatkozással, hogy a határozat e törvény vagy más jogszabály rendelkezéseibe, illetve a társasági szerződésbe ütközik.

A (3) bekezdés szerint a jogsértő társasági határozat bírósági felülvizsgálata iránti pert a határozatról való tudomásszerzéstől számított harminc napon belül a gazdasági társaság ellen kell megindítani.

A fenti jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a felperes által megjelölt okból a perrel támadott határozat felülvizsgálatának, hatályon kívül helyezésének nincs helye.

A perrel támadott taggyűlési határozat szabályszerűen összehívott taggyűlésen született és a felperes által állított jogszabálysértést sem valósította meg.

A Gt. 51.§ (1) bekezdése hitelezővédelmi szabály, s ugyanígy a Gt. 143.§ (2) és (3) bekezdése is.

A Gt. 51.§ (1) bekezdése akként rendelkezik, ha a gazdasági társaság a számviteli törvény szerinti beszámolójában foglaltak alapján egymást követő két teljes üzleti évben nem rendelkezik a társasági formájára kötelezően előírt jegyzett tőkének megfelelő összegű saját tőkével és a társaság tagjai (részvényesei) a második év számviteli törvény szerinti beszámolójának elfogadásától számított három hónapon belül a szükséges saját tőke biztosításáról nem gondoskodnak, a gazdasági társaság köteles e határidő lejártát követő hatvan napon belül elhatározni más gazdasági társasággá való átalakulását, vagy rendelkeznie kell jogutód nélküli megszűnéséről.

A felperesi állásponttól eltérően azonban amennyiben a társaság nem hoz e jogszabályhelynek megfelelő határozatot, ez a körülmény törvényességi felügyeleti eljárás során kifogásolható, illetve vizsgálható, de a Gt. 51.§ (1) bekezdésének megfelelő határozat meg nem hozatala miatt taggyűlési határozat felülvizsgálata iránti pernek nincs helye és ezen az alapon az egyébként a tőkepótlás körébe tartozóan meghozott határozat sem támadható.

A Gt. 143.§ (2) bekezdése akként rendelkezik, e törvényben vagy a társasági szerződésben meghatározott eseteken kívül a taggyűlést akkor is össze kell hívni, ha az a társaság érdekében egyébként szükséges. Az ügyvezető haladéktalanul köteles a szükséges intézkedések megtétele céljából, összehívni a taggyűlést, ha tudomására jut, hogy *a)* a társaság saját tőkéje veszteség folytán a törzstőke felére csökkent, vagy *b)* a társaságot fizetéseképtelenség fenyegeti, vagy fizetéseit megszüntette, illetve ha vagyona tartozásait nem fedezi.

A (3) bekezdés értelmében a (2) bekezdésben megjelölt esetekben a tagoknak határozniuk kell különösen a pótbefizetés előírásáról vagy - ha ennek lehetőségét a társasági szerződés nem tartalmazza - a törzstőke más módon való biztosításáról, illetve a törzstőke leszállításáról, mindezek hiányában a társaságnak más társasággá történő átalakulásáról, illetve jogutód nélküli megszüntetéséről. A határozatokat legkésőbb három hónapon belül végre kell hajtani.

Az utóbbi, végrehajtásra vonatkozó határidőn kívül más határidőt a Gt. 143.§-a nem tartalmaz, jogvesztő határidőről - felperesi állásponttal ellentétben - e jogszabályhelyek alapján nem lehet szó.

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 74.§ (1) bekezdés d) pontja alapján törvényességi felügyeleti eljárásnak van helye, ha a cég a működése során nem tartja be a szervezetére és működésére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, illetve a létesítő okiratában foglaltakat.

Mindezekre tekintettel a per főtárgya tekintetében a Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta, ebben a körben a fellebbezés megalapozatlan volt. A felperes által felhozott egyéb körülmények - megtévesztés, felperest ért veszteségek - jelen perben nem vizsgálható körülmények, a jelen per eldöntése szempontjából jogi relevanciával nem bír.

Részben alapos volt a felperesi fellebbezés az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség tekintetében.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdése értelmében a fél pernyertessége esetére igényelheti, hogy részére a bíróság az ügyvéd munkadíjának és készkiadásainak címén kötelezze a pervesztes felet *a)* a fél és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj, valamint *b)* a fél által képviselője részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegének megfizetésére.

A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés alapján megállapított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

A 3.§ (1) bekezdése értelmében, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselőlet ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg.

A (2) bekezdés alapján polgári perben, az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pervesztes felet terhelő összege *a)* 10 millió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10.000 forint.

A (3) bekezdés szerint, ha a perben a pertárgy értéke nem állapítható meg, a munkadíj minden megkezdett tárgyalási óránként, valamint az ügyvédnek a pert megelőző és a peren kívül végzett igazolt tevékenységéért óránként 5000 forint, de legalább 10.000 forint.

Az (5) bekezdés értelmében a másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban az ügyvédi munkadíj a (2)-(4) bekezdésben meghatározott összeg 50%-a azzal, hogy a pertárgy értékeként ezekben az esetekben a fellebbezésben, felülvizsgálati kérelemben vitatott összeget kell alapul venni.

A (6) bekezdés pedig azt is kimondja, a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a munkadíjat - különösen az ügy bonyolultsága esetén - a (2)-(5) bekezdésben meghatározott összegnél magasabb összegben is megállapíthatja. A bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles.

A fenti jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla abból indult ki, hogy alperes a társaság két tagjával kötött megállapodását csatolta, a társaság törvényes képviselőjével kötött írásbeli megbízási szerződést nem csatolt.

A Fővárosi Ítéltábla utal arra, egyebekben a törvényes képviselővel kötött írásbeli megállapodás is csak akkor lenne irányadó, ha kifejezetten erre a perre szólna és ezzel a perrel kapcsolatosan tartalmazna konkrét, számszerű megállapodást. Figyelembe vehető megállapodás hiányában a „meg nem határozható” pertárgyérték mellett az egyébként a nagyságrendileg elismerhető időráfordítást kellett az ügyvédi munkadíj megállapításánál figyelembe venni. Ennek folytán a Fővárosi Ítéltábla úgy értékelte, hogy az elsőfokú perköltség 1.000.000 forint + áfa összegben történő megállapítása indokolt, míg a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdése alkalmazásával a másodfokú eljárásban megállapítható ügyvédi munkadíj az elsőfokú eljárásra megállapított munkadíj 50%-a.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a perköltség tekintetében a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és a felperes által alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét leszállította.

Budapest, 2015. szeptember 16. napján

. Gál Judit s. k.

a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.

előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.

bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana

tisztviselő